

INCIDENȚA ERITRODONȚIEI DETECTABILE PRIN LAMPA WOOD LA BOLNAVII CU PORFIRIE CUTANATĂ TARDIVĂ

(Notă preliminară)

dr. Elisabeta Nagy Török

1. Eritrodonția (4) considerată drept un simptom caracteristic pentru porfirie congenitală eritropoietică (Günther), după *Gajdos* și *Gajdos Török Marianne* (5) se manifestă printr-o colorație roșie-brună a dinților și o fluorescență roșie a acestora la lampa Wood (1, 2, 4, 5).

Lipsa eritrodonției și a fluorescenței roșii, a eritroblaștilor și eritrocitelor medulari la lampa Wood ar permite excluderea cu certitudine a maladiei Günther.

În porfirie congenitală eritropoietică, eritrodonția este cauzată de depozitarea porfirinelor în dinți, așa cum ne arată fluorescența roșie la lampa Wood.

Eritrodonția este considerată de *Schmidt*, *Schwarcz* și *Sundberg* (7) ca un simptom patognomic, lipsa căruia infirmă diagnosticul de maladie Günther. Acest argument ni se pare discutabil, deoarece în maladia Günther dinții pot fi și de aspect normal, cu sau fără fluorescență la lumina Wood. După *Towns* (9), eritrodonția poate fi prezentă și în lipsa altor manifestări ale maladiei Günther.

Colorația dinților nu este uniformă, pe teritoriile calcificate fluorescența pare a fi mai intensă. Aceasta se poate atenua sau accentua o dată cu vârsta, în funcție de producția variabilă de porfirine. Se pare că dinții de lapte conțin porfirine atât în smalț cât și în dentină, pe când dinții permanenți numai în dentină.

2. Datele cunoscute din literatură nu furnizează informații asupra incidenței eritrodonției în alte forme de porfirii (1—8).

3. Investigațiile noastre cu lampa Wood au demonstrat că se poate observa o fluorescență roșie foarte evidentă a dentinei decolate și în cazurile de porfirie cutanată (3 din 4 cazuri).

4. Rămâne de cercetat dacă în aceste cazuri fluorescența roșie este datorită într-adevăr porfirinelor depozitate în dentină sau este cauzată de alte substanțe, ca: vitamine, bacterii cromogene, substanțe toxice, rhodanide medicamente etc.

5. Prin această notă preliminară dorim să atragem atenția asupra fenomenului amintit. Observațiile și cercetările noastre în această privință vor constitui subiectul unei viitoare comunicări.

Sosit la redacție: 22 iunie 1972.

Bibliografie

1. CONDACSE A., RĂDULESCU I. C., CAROLI T.: Porfiriile, Biochimie, Clinica, Ed. Med., București, 1970, 94;
2. Bolletino dell' Instituto Dermatologico S. Gallicano, vol. VII. Fasc. I. Roma, 1970. Fascicolo dedicato al Simposio Internazionale Sulla PCT. Subredacția M. PORRO-NAZZARO: 3. CZITOBER H. și colab.: Dtsch. Med. Wschr. (1967), 92, 39, 176;
4. DOBRESCU A., EREMIA-KURSKY VALENTINA, CUCU V., VULTURU EUGENIA: Dermato-Venerologia (1963), 6, 531;
5. GAJDOS A., GAJDOS TÖRÖK MARIANNE: Porphyrines et porphyries, Ed. Masson et Cie. Paris, 1967, 127;
6. LONGHIN SC.: Fotodermatoze, Ed. Academiei. București, 1972, 130;
7. SCHMIDT R., SCHWARCZ G., SUNDBERG: Blood (1955), 10, 416;
8. SCHWARCZ G.: Derm. Wschr. (1968), 52, 154;
9. TOWNES P. L.: J. Pediatr. (1965), 67 600